

П'єсу було створено в рамках Лабораторії драматургії Національної спілки театральних діячів
України

Лєна Лягушонкова

tigra019@bigmir.net

ЧАПАЄВ І ВАСИЛІСА

Дитяча п'єса без матів

Вася, Василіса, зірка ютьюбу

Мама

Тато

Елеоноркова Шуба, історичка, за сумісництвом класнуха і троль

Даніліще-Овочехраніліще, то любов

Жукова

Ведучий

Запрошена зірка

Слов'янський психолог

Чапась Василь Іванович, нечервоний герой

Учениці та учні 10-Б класу, учасники та учасниці ток-шоу, коментаторки та коментатори у соц.мережах.

Сцена 1.

Трансляція.

Вася. Всім привіт! Я – Вася. Так-так, я Вася і я – дівчинка. Звичайна дівчинка, але у мене є деякі трабли у житті і я маю бажання про них говорити. Тому – це мій канал, якому вже півроку і у мене вже... троє підписників! Ми разом вчилися крутити суші, складали лелеку з паперу, вчили англійську і їздили до Одеси – і ще багато чого цікавого у моєму влозі!

Та-дам! Учора був ТАКИЙ день! По-перше, вмер старий трудовик, і нас відпустили з уроків. По-друге, у Дані, Даніліща-овочехраніліща, я розповідала про нього у восьмому випуску, був д/р. І, по-третє – па-бам! – він мене запросив!

Даніліще – він... поет, він – надзвичайний. Каже такий: «Васьок, гоу!»

Ми спочатку у класі хотіли відсвяткувати, але потім Щербакова на хвості принесла, що Елеоноркова Шуба на цвинтар з усіма не поперла і ще у школі. І ми до парку Слави пішли.

... Елеоноркова Шуба – то наша історичка і класнуха за сумісництвом. Їй до сракі років, вона до школи ходить у норковій шубі і з кульочком із «Сільпо». Потім той кульочок от так складає – брррр! Ще бальзамом «Зірочка» смердить і на Трампа схожа. Тільки у Трампа на голові маленька білка здохла, а у Елеонори – велика.

Ось, я на неї фотожабу зробила. Так, фотошоплю як кретинка, я знаю.

Короч, пішли ми до парку Слави, купили вина у тетрапаках. Весело було – капець! Пархоменко, Щербаківа – я ж думала, що вони – сучки і мене за чмошніцу мають. Ну того, що я – новенька. Зі мною лише Жукова спілкувалась, ну, тому що сидимо разом. А вони – нічо дєвахи виявилось.

Потім я танцювала і светра вином заляпала. А Даніліще – уявіть! – сказав, що піде зі мною, щоб я переодяглась і ми тусити продовжили.

Дивіться, бачите? Напишіть у коментарях. Це – поріг мого дому. Ось тут сам Даніліще стояв. А це – мій кошак, Джон Сноу. Він об Даніліще потерся. А Джон Сноу у людях не помиляється.

Ще у мене є кішка на ім'я Кішка.

Але – головне! – потім. Ми до парку не пішли, сиділи на зупинці – ви ж про це нікому не розкажете? – я йому, Даніліщу, розповіла, мені здалося, що ми достатньо близькі у цей момент – що більш за все у житті я люблю котів. І що в мене власний канал.

А він не заржав, поклав руку на коліно та сказав:

- Не сци, мала.

І – поцілув! Але це – ну зовсім таємниця.

Джон Сноу! Звалив звідси! Фу!

У кадрі з'являється крупним планом котяча морда, а потім – дупка. За кадром – голос Мами.

Мама. Васю! Йди сюди!

Вася. Усе, всім цьом! До наступної зустрічі. Ставте вподобайку, пишть коментарі, підписуйтесь на канал!

Відео зникає, але ще чутно голос Васи.

Ну що мені зробити, щоб вони підписувались?

Сцена 2.

Мама навпроти телевізора прасує білі сорочки.

Телевізор: «Набирає популярності відео, на якому школярка танцює у парку Слави на братській могилі, знявши одяг. За однією з версій, дівчина – сатаністка, учасниця місцевої секти, що цього року своєрідно відмітилась біля Вічного вогню на честь святкування так званої Вальпургієвої ночі, де, нагадаємо, сатаністи принесли у жертву курку. У відео мільйони переглядів, чи достатньо їх, щоб танцями на кістках зацікавилися правоохоронні органи?»

Мама. Може, ти мені щось хочеш розповісти?

Вася. Чорт, я не сатаністка.

Сцена 3.

Вася у школі.

Вася. Привіт! Привіт! Всім привіт!

Жукова. Ігнатенко, манаткі взяла і пересіла від мене.

Вася. Нічосі, Жукова, у нас же майже відносини – ми півроку разом сидимо. Куди я пересяду?

Жукова. Мені пофіг. До Левандовського.

Вася. Левандовський – фрік и пукає.

Але Вася бере рюкзак, сідає на гальорку, Левандовський швидко відсідає, але встигає пукнути.

Однокласники по черзі:

- Подивіться, хто прийшов!

Вася. Привіт і тобі.

- Головна фемка країни! Ігнатенко, ти – феміністка?

Вася. Новина на сто баксів.

- Ігнатенко, ну ти – чума!

- Ми будемо звати тебе – «Угнетенко»!

- Ааааа, ор – Угнетенко!

- Угнетенко, покажи дупу проти домашнього насильства!

- Угнетенко, я членомразь, да? Я тебе угнетаю?

Вася. Нормально ж спілкувалися.

- Васііілій!

- А ти під пахвами голиш чи волоссячко у там рожевий фарбуєш?

- А ноги?

- У сорок років будеш з котами трахатися.

Даніліще. У неї вже є один.

Вася. Два.

Даніліще. У нього ще ім'я таке тупе... Скажи?

Вася. Джон Сноу і Кішка.

Даніліще. Лол.

Вася намагається вдарити Даніліще, але у клас входить Елеоноркова Шуба.

Елеоноркова Шуба. Встали всі – вчитель у класі. Ігнатенко, тобі мало, що тема уроку- «великий терор», ти ще Осипенка б'єш? Від любові до ненависті... Що стали, як кам'яні брили? Сіли всі.

Пишіть. Ні, Пархоменко. Аркуші діставати не треба. Це не контрольна. На жаль. Забула зошит? А голову ти не забула?

Великий терор – це одна з найстрашніших сторінок в історії нашої країни. Нечувані за своїм розмахом та жорстокості репресії здійснював Йосип Сталін, кривавий тиран, не всупереч, а наслідуючи ленінській політиці. Йшов, так сказати, у фарватері.

За підрахунками історика П. Василевського... Жукова, тобі, що сказав Василевський не цікаво, тобі тупі жарти Головача цікаві?.. лише від голоду кількість жертв склала 7 125 850 осіб.

Табори, депортації, загальна атмосфера суцільної підозри, страху, недовіри та стукацтва – сформували новий тип «людини радянської». Ніхто не був певний, що йому не прийде повістка. Арешти впроваджували на виробництві, в новостворених колгоспах, у армії і навіть – у партії.

Кривавий диктатор, кат усіх народів – Йосип Віссаріонович Сталін...

Поки Елеонора розказує, Вася бачить через спину Даніліща, що він з приятелем дивиться у телефоні стрічку новин – там пост «Феміністки провели перформанс у парку Слави – показали груди. Проти цього разу?», і – світлина Васи з заретушованою светром.

Вася (кричить пошепки). Вони мені одяг замалювали! Звідки це в них?

- Сама ж, напевне, злила в мережу.

Вася. Даня! Ти ж зі мною був! Скажи! Я – одягнена була.

Даніліще. Хз, я п'яний був. Не пам'ятаю. Ти ж сама казала: канал у тебе на ютубі, попіаритися вирішила, щоб лайків назбирати.

На цей раз Вася не стримується – б'є у спину Даніліще.

Елеоноркова Шуба. Ігнатенко, на штори не здала, так ще й б'єшся? Щоденник сюди, чекаю після уроків, танцює диско.

Сцена 4

Елеоноркова Шуба і Вася у класі після занять.

Елеоноркова Шуба. Ну що, Ігнатенко, що стоїш? Що скажеш на своє виправдання?

Вася. Що я можу сказати?

Елеоноркова Шуба. Ну дійсно - такі як ти двох слів зв'язать не можуть. Ти майже рік у моєму класі, і що-то досі як не пришій кобилі хвіст, не хм, не в Красну армію. Напружені відносини у тебе з колективом, ось що я хочу сказати.

Вася. Не те, щоб напружені... Мені здавалося – до сьогодні – що норм. А від сьогодні здається, що мене того, буллять.

Елеоноркова Шуба. Буллять-бабулять нещасну сирітку! У мене – найкращий клас у школі – он грамота висить. І найкраща у районі школа – у вчительській кубок стоїть. Звіт в районі за третій квартал вже пішов – ту-ту! Чекай наступного. У нас нікого не буллять! Зрозуміла, одороболо?

Вася. Ага, зрозуміла. А у сьомому класі хлопчик сам собі руку зламав, да?

Елеоноркова Шуба. Так, діти бешкетують, ламають парти, б'ються. Бо діти в усі часи – то ті ще гівнючки. Але. Ніхто. Нікого. У. Нас. Не. Буллить!

Вася. Але ж ті парти кимось ламаються!

Елеоноркова Шуба. Не умнічай. Ти новенька і наших традицій не знаєш.

Вася. Хороша традиція! Щербаковій вужа за шиворіт кинули і її ж батьків до діріка позвали!

Елеоноркова Шуба. А шо – треба було батьків вужа позвати?.. Фу, я боюся їх. Що за сленг у вас – «діріка»?

Вася. Тих, хто кидав вужа, позвати треба.

Елеоноркова Шуба. Твій номер шістнадцятий, Ігнатенко. Не подобається - бери лопату, копай собі могилу. Запиши у свій сраний смартфон, а краще – на лобі, що більшість ніколи помилятися не може і раз тебе...

Вася. А мама питає: якщо всі почнуть з даху стрибати ти, Васю, теж стрибнеш?

Елеоноркова Шуба. ... і раз до тебе таке ставлення, ти повинна замислитися над своєю поведінкою. Чим ти викликаєш агресію?.. А мама твоя, курка, на штори мені ще не здала.

Вася. Та ми здавали!

Елеоноркова Шуба. Я не чую.

Вася. Я подумаю над своєю поведінкою, Елеоноро Альбертівно.

Елеоноркова Шуба. Шо, думаєш – сама умна?

Вася. Не зрозуміла?

Елеоноркова Шуба. Білопальтова сучка? Всі тупі, одна ти розумна?

Вася. Вибачте, але конфлікт «особистість VS суспільство» - то не моє. Мені б з собою розібратися. А гроші ми здавали.

Елеоноркова Шуба. То ви на плазму діріку здавали, поняла? І я, Угнетенко, тьфу, Ігнатенко, знаю, що ти на мене фотожабу зробила. Я все про тебе знаю. Пам'ятай про це. Усе, іди і більше не гріши.

Вася. А спитати можна? Може ви знаєте і хто...

У Елеонори дзвонить мобільний цією мелодією

<https://www.youtube.com/watch?v=IDQ7hXMLxGc>, вона скидає.

Елеоноркова Шуба. Хочеш знати, хто твої фоткі й відео засвітив? Професійна таємниця! Будеш багато знати, швидко постарієш. До речі, скажи своєму батькові, щоб він мені на диск сьомий сезон «Ігр престолів» скачав. Мені треба семіклашкам урок готувати. Давай звідси.

Сцена 5.

Вася і Мама вдома, на кухні за столом. На столі – лист, на який вони дивляться мов на змію. У Мами на колінях ноутбук, вона намагається ще працювати.

Мама. Скільки зараз за таке дають?

Вася. Ну, маам, хіба зараз за таку ерунду саджають?

Мама. А за яку саджають?

Вася. Мені з обіду ще ніхто не подзвонив. Я Жукову набираю – гудки, як заблочила... Дивись – раз, два, три, чотири... - сто шістдесят френдів відфрендились. Вподобайки позабирали свої під моїми фотками. Даніліше мені повний вайбер смайликів з цьомками прислав і фотку у трусах, а сьогодні навіть позначку прибрав з фоткі, де я є. А це – спільна фотка, мамо! На каналі – один фоловер залишився. І той – дивний. У мене є підозра, що то – наша Елеонора. Гидоту всяку пише.

Мама. Забань її.

Вася. Як я її забаню? Вона ж старша.

Мама. Я написала в чат, наш чат, під'їздний, - «коли поремонтують ліфт?» І – ніхто не вподобав! Розумієш? А ліфт з березня не працює! Що, нікому не цікаво? Потім. Сусідка. Вона весь час сварилася, щоб ми з нею віталися. А сьогодні – сама не привіталася ще й на інший бік перейшла, коли мене побачила.

Вася. Маам, що я такого зробила?

Дзвінок у двері. Мама підривається, майже випускає з рук ноутбука.

Мама. По тебе!

Вася йде відчиняти. До кухні заходить Тато, за ним – Вася. Тато сідає за стіл, не роздягаючись.

Тато. Я відпросився, раз таке діло. На роботі поки що ніхто не знає – у нас лише корпоративні сайти працюють та штраф, коли у телефоні сьорфиш. Так ось. Треба діяти навипередження. Що є їсти?

Мама. Зачекай, я ж працюю.

Тато (*бере лист зі столу*). Ти підеш на це ток-шоу і захистиш честь сім'ї Ігнатенко! Ти – боець чи як я тебе вчив?

Вася. А я думала: де вони таких утупків для своїх тупих шоу беруть?

Мама. Може, варто дома розібратися? Вася каже, що було все зовсім не так. І, знаєш, у мене нема підстав їй не довіряти.

Папа. А ти знаєш, що мій босс – баптист і приїхав зі Штатів. Він вимагає, щоб у кожного була щодня свіжа біла сорочка і міцна родина. Що на нашій кухні каже наша дочка – усім по барабану. Хай піде і закрие всім рота у прямому ефірі. А то мало того, що скаче на могилах...

Вася. Не на могилах, це у парку...

Тато. Не важливо. Та ще й не знає, ким хоче бути, коли виросте.

Вася. А ти ким хотів бути?

Тато. Я поїм сьогодні?

Вася. Мааам, а ти? Ким хотіла бути?

Мама. Ветеринаркою, я тварин любила.

Вася. А чого не стала?

Мама. Ти народилась.

Вася. Вибач, я – тварина, зламала твої плани.

Мама. Іноді діти у плани не вписуються, але самі по собі от цього гіршими не стають.

Тато. Кажі за себе. У мої плани дитина дуже добре вписувалася. У нас несімейних звільняють.

Мама. Тому що твої плани – не змінилися.

Тато. Я навіть ім'я придумав заздалегідь.

Вася. Васілій.

Тато. Так, я хотів хлопчика. Це нормально – всі чоловіки хочуть спадкоємця.

Мама. А я хотіла лікувати котів, а тепер в мене інтернет-магазин і донька, яку викликають до суду.

Тато. Не на суд, а всього лише на ток-шоу. І про магазин – ти це сказала з виразом не дуже успішної людини. З такою мотивацією далеко не поїдеш. Я тобі дам щось з саморозвитку...

Вася. Я знаю! Я знаю ким хочу стати! Японкою! Вони майже не старіють, в них кльові анімешки і товари з Алі експресу швидше йдуть. Чи – дельфіном...

Тато дивиться на Васю, наче та дурню сказала, Мама швидко ставить перед ним тарілку.

Вася. А можна я спитаю, а ви кричати не будете? Ок? Що я такого зробила? Ну станцювала – не дуже добре, я розумію. Але чого всі так заметушилися?

Папа. Я не можу сидіти за одним столом з людиною, що не розуміє таких простих речей! Вам що – у школі не розповідали, що таке – «кошунство»?

Вася. Ні.

Мама. Поговори з нею, це й твоя донька також.

Тато встає та йде.

Вася (до нього). Я всиновлена, так? Скажи це!.. Мааа, а що таке – «кошунство»? Це – як мочити манту? Як ділити на ноль?

Мама. Мабуть, тобі доведеться йти на ток-шоу.

Вася. Диви: я – проти, ти – проти. Джон Сноу та Кішка – мене підтримають. Нас – конституційна більшість.

Мама. Так, але тато – голова сім'ї.

Вася. Але чому?

Мама. Я не знаю, але йому – приємно.

Вася. Йому приємно, мені – страждай. Це принцип мого існування? Піду повішуся.

Мама. Скажи, що ти зараз пожартувала.

Вася. Звичайно, пожартувала. Я ж знаю, що у нас ліфт не працює з березня. Як ви будете мою труну тягти? Я стрибну з балкону, ви віничком все зметете і до бабці прикопаєте. Щоб за місце не платити.

Мама та Тато (з кімнати). Васю!

Сцена 6

Студія.

Ведучий. Справжнє життя справжніх людей! Неповнолітня станцювала на могилі у парку Слави. Сучасне мистецтво, яке всіх задовбало, акт вандалізму чи – таємничий ритуал? З нами у студії експерти. Сьогодні це – слов'янський психолог Святозар! Привітаємо! Та – світська левиця Амброзія!

Та, звичайно, ви, наші дорогі глядачі та телеглядачі, без кого ця передача не мала б сенсу.

Нагадую: спонсор нашої програми – питна вода «Криничка»! «Криничка»: твоє тіло – твій капітал!

А також – Клініка трансплантології професора Потрошиліна. Клініка трансплантології професора Потрошиліна: пийте «Криничку»!

Такі жорстокі і такі ранимі. Такі рідні. Як нам зрозуміти наших підлітків?

Вася. Я хочу розповісти...

Ведучий. З нами у студії героїня, якщо так можна сказати, сюжету – Василіса Ігнатенко, учениця 10-б класу. Але зараз я хочу дати слово чарівній гості, старому другові нашого ток-шоу, запрошеній зірці...

Запрошена зірка. Зірочці!

Ведучий. Зірочці! Амброзії!

Оплески.

Запрошена зірка. Коли я була дівчинкою, приблизно у її віці...

Слов'янський психолог. Начнём с того, что когда вы были девочкой, вы были мальчиком.

Запрошена зірка. Що – знов? На чужій славі піаритесь? Закохались у мене? Чого за мною ходите у кожне шоу? Мої труси вивертає перед всіма. Я – травесті-діва. Навіщо ви руйнуєте сценічний образ?

Слов'янський психолог. Я бы вам, голубушка... голубчик, ноги бы переломал. За то, что вы наши скрепы ломаете. Бог Род сотворил нашу землю славянскую... Р.О.Д. – род, понимаете? Р.О.Д.О.С.Л.А.В.И.Е., Р.О.Ж.А.Н.И.Ц.Ы, чтоб женщины рожали и предков наших, славянских, славили. С.Л.А.В.Я.Н.Е, славили – понимаете, ясно? Я.С.Н.О.

Наши предки к женщинам предъявляли высокие духовные требования, это обеспечивало процветание рода. Р.О.Д.А. А благодаря таким вот, как это (*показывает на Приглашённую звезду*), такие, как эта (*на Васю*), не только предков не чтут, на их костях пляшут, так теряют своё благочестие, мудрость, не хотят становиться матерями, а хотят двести пятьдесят гендеров. Дети потом от такой телегонии рождаются с шерстью и узкоглазые.

Запрошена зірка. Віднесіть свої забобони туди, де ви їх взяли – назад до печери. Хочу сказати, що у юнацтві, тобто у дівочтві у нас теж були могили. Але ми на них не танцювали. Духовнішими наче були, вище за все це. Я журнал «Знамя» читала.

А ось це все – від сірості нашого життя вбогого. (*До Васи*) Ти ж дівчинка, випрям спинку, втягни живіт. Макіяж якийсь зроби.

Ведучий. Є версія, що то був сатанинський обряд. На чю славу ці чумні танці? Гормональна буря чи бунт проти системи? Одвічний конфлікт батьків і дітей чи – банальне «зажрались»? Чого хочуть наші діти?

Вася. Діти, я тобто, хочуть захистити честь сім'ї... Тобто так тато хоче... Я хочу розповісти...

Ведучий. Що скаже наш шановний зал? Наші дорогі глядачі, без яких це все не мало б сенсу. Засудити чи пробачити? Гормональна буря чи бунт?

- Вона ж сидить вгодована і сміється з нас!
- Це взагалі стаття!
- Вандалізм.
- Адміністративна.
- Вам би лише саджати. Інших методів не знаєте.
- Посидить, вулиці помете, іншого разу подумає перед тим, як плясати.
- Чого ви так на дівчинку? Ви взагалі в курсі – що то за могила? Кому пам'ятник?
- А чия б не була!
- «Красним героям»! Та я би сам станцював! Два рази! З бубном.
- Могила – это память. Завтра на вашей станцует.
- Тримайте таких героїв подалі від моїх дітей!
- Ваши лучше?
- У мечеті б станцювала!
- Чому ви вважаєте, що жінкі в ісламі пригнічені? Ідіть до своєї синагоги на другий поверх!
- Православних пригнічують! Понаехали!
- Дівчина висловила громадську позицію! Вона – наше майбутнє, свідомо молодь – наше майбутнє. Ось тобі, дівчинко, календарик і пакетик нашої партії.
- Подивіться у що вона вдягнена!

Всі голоси зливаються в спільний гул.

Ведучий. Іноді зрозуміти наших дітей потрібно вже сьогодні, бо завтра буде запізно.

Далі у програмі:

Чоловік помер через декомунізацію: 50 років прожив на вулиці 22-го Партз'їзду, а коли вулицу перейменували на вулицу Свободи, прийшов додому і вмер.

Пенсіонер з Богуслава зібрав атомний реактор з пластикових пляшечок.

Слюсар ЖЕКУ триста сім жив і не здогадувався, що він – мольфар.

А також:

Пісня льоду та полум'я: у Дніпрі загорівся ларьок з морозивом.

Качка набзділа у ставок: спецрепортаж про скандальну подію.

Не перемикайте!

Пийте воду «Криничка»!

Справжнє життя справжніх людей!

Сцена 7

Василіса читає коментарі під відео з записом програми.

Vitalik_1974. Убейся об стену!

Olichka_kiss. Вівця! Тупа сука!

Kotyon_ok. Здохні! Здохні!З! Здохні! Здохні! Мразь!

Natasha_agry. Дайте мені цю тварюку!

Ivan_1956. Поколение дегенератов растёт!

Big_boss. Куди дивляться батьки? Винувата мати.

Billi_1980. Чого одразу – мати? Працює, може.

Nogotochki_po_skidke. Робота на дому. Здійсни мрії з «Оріфлейм» - стань сапфіровою директоркою вже за два місяці.

Grzegorz_brzenczyszczykiewicz_1795. А батьки по Польщам шльондаються. Поки їх дітки на цвинтарях виплясують.

Rabota_v_polshi. Робочі візи. Карта побуту. Карта поляка. Швидко. Дешево.

Lidiya_stepanivna. Понаплодили дебілок сраних. Сасайка! За косми її і об стіну! Об стіну!

Svyatozar. Опозорила род! Из-за таких наших славянок чурки по чуркистанам тягают.

Ahmet_xxl. Hochish sho to pokazhu klasavisa? Go v lichku.

Shlyubna_agenciya_yaroslavna. Заможні іноземці шукають дружин.

Was_born_in_USSA. Продам штори.

Василіса відкриває особисті – там таке ж, тільки разів у двадцять більше. Останнє повідомлення.

Was_born_in_USSA. Ты – хуже Сталина. Возьми лопату – копай себе могилу.

Сцена 8.

Лопатою Вася риє могилу біля меморіалу, де танцювала на відео.

Вася. Кажуть: я дорослих не слухаюсь. У інеті пишуть: штука – бомба (*n'є з невеликої пляшечки*), дістати легко, діє швидко.

Поки не діє, відпочину. Втомилась (*лягає у могилу, не вмирає, гуглить у телефоні*).

Нічосі, мужик жив – лакшері. «Двоє сапог, шинелька...» Елеонора, мабуть, відоси качас «Товариш Сталін цьомає червону хоругву. Без смс та реєстрацій».

Все. Я – вмираю. Тільки вподобайку поставлю й умру. Нехай моя остання вподобайка буде із сльозкою. Це – так символічно.

Чи – обурена?

Блііііі, сюди б я пішла. Аквапедикюр. Що це? Прикро: лише у вересні відкриття.

Може, стрімити з могили?

Фу, нє, це так пошло.

Еееее, хто там??? Пацюки? Провалюйте звідси, пацюки. Дядінька! Що ви тут забули? Візьміть лопату, копайте собі власну могилу.

Чапаєв. Це – моя могила.

Вася. Ааа, ви – янгол, так? Це – ваша дільниця. Ви швидко, «швидка» довше їхала. Позначте у себе, будь ласка, що страшний суд у мене вже був.

Чапаєв. Я – Чапаєв. Василій Іванович.

Вася. Вася.

Чапаєв. Тезки. Одразу повинен попередити: я – не той Чапаєв, не червоний герой, ми – тезки.

Вася. Повинна вас порадувати, що ви залишитесь у моєму швидкоплинному житті першим і єдиним Чапаєвим. Більше я нікого не знаю.

Чапаєв. Ти і Пелевіна не читала?

Вася. Ображаєте. Я й шкільну програму не читала. Ми ж – покоління зет – лише хештегі у інсті читаємо та меми.

Чапаєв. А чого тут лежиш?

Вася. Тому, що я – гірше за Сталіна. Він – кат і тиран. І що – його судили? Ніт. Я з дуру станцювала на могилі, для мене й стаття є. Про мене пишуть: «она хуже тех, хто убивает тела, она – убивает наши души». Я повинна вмерти, розумієш? Щоб світ став кращим без мене. Чого це я чужий людині розповідаю, дома б посварили – і правильно...

Чапаєв. Ми – тезки, нечужі. Так це ти танцювала?

Вася. Я.

Чапаєв. Забей.

Вася. Ееее, а кощунство?

Чапаєв. Все одно – забей. І могила – не моя.

Вася. От ета поворот. Я вже з нею зріднилась.

Чапаєв. Не моя особиста в смисле.

Вася. А, братська.

Чапаєв. Та які вони мені брати? Там – червоні, там – білі лежать. Я взяв гвинтівку і кажу: хто сунеться у хату – уб'ю. Поховали нас після бою всіх разом. Написали – «красніє герої». Чув, що скоро декомунізація. Оце у нас срач почнеться!

Вася. Я не хотіла.

Чапаєв. Що?

Вася. Танцювати. Я хотіла, щоб було весело і – напевно, щоб мене любили.

Чапаєв. А так – не люблять?

Вася. А за що мене любити? Я – звичайна, навіть не знаю, ким хочу стати, коли подорослішаю. Здібностей – нема. Ні до мов, ні до математики. Дупа – квадратна. Ноги – як у давньоримського центуріона. Хотіла волосся у синій пофарбувати, поки вагалась – вся школа вже синя. Смисл? Скажи?

Чапаєв. Що – скажи?

Вася. Як жити далі?

Чапаєв. Ти ж помирати зібралась. Взагалі – такого не буває, щоб усі любили. Ти – не сто доларів. І щоб нема за що любити – теж не буває. Щось знайдеться. Пошукай у собі.

Вася. Ноги?

Чапаєв. Красота – це соціальний конструкт.

Вася. Наша учілка, Елеонора, говорить: є ті, хто народився парти ламати, і ті, хто народився, щоб їм парти ламали...

Чапаєв. Це вона відео у мережу злила. Я знаю.

Вася. ... а я народжена бути партою.

Чапаєв. Що таке – «парта»? Я неписьменний.

Вася. Забей. Там є життя?

Чапаєв. Як і тут. Виживання.

Вася. Вибач мені, не той Чапаєв. Я більше не буду танцювати на могилах.

Чапаєв. Ось тут: могила. Он там – могила. Он ще там – ще одна, не позначена. Далі – могила. Поля могил. Що – взагалі не танцювати?

Вася. Ні.

Чапаєв. А я – станцював би. Якщо живий би був.

Вася. Спопробуй. Останній раз.

Пробують, танцюють. Перед Васею у танці проносяться обличчя Мами, Папи, однокласників, Елеоноркової Шуби, Сталіна, дупа Джона Сноу, Слов'янського психолога.

Вася. Давай ще танцювати!

Чапаєв. Тобі не можна – ти вмираєш.

Квартира Елеоноркової Шуби – чеська стінка, посуд с НДР, вимпел «Вчитель року» і портрет Клімента Єфремовича Ворошилова.

Чапаєв стоїть біля дверей на стрьомі, Вася притискає Елеоноркову Шубу до стіни, погрозуючи вужем.

Вася. Навіщо?! Навіщо ви злили це кляте відео? Чому ви така сука, Елеоноро Альбертівно?!!

Елеоноркова Шуба. Гадаєш, мені приємно бути сукою? Коли я була у твоєму віці, Ігнатенко, я послухала пісню «Мішель» «Бітлз» - усього один раз! – а мої однокласники стукнули на мене, і я не поїхала до «Артеку». Ти знаєш, що це таке – не поїхати до «Артеку» для советської дівчинки?! Я зрозуміла, що я теж повинна на всіх донести, раз вони так зробили зі мною. І – довести: який це – абсурд! Потім – загралася.

Вася. Ви – брешете, Елеоноро Альбертівно! Як усі дорослі!

Світло гасне.

Сцена 9.

Вася у школі.

Жукова. Васьок! Васьочку, сідай!

Вася. Ти до мене, Жукова?

Жукова. У нас у класі лише один Васьок.

Жукова. Де ти була?

Вася. Траванулася печенькой.

Жукова. Це тобі.

Вася. Що це?

Жукова. Флаєри. На відкриття нового ТРЦ. Диви: футкорт, знижки, льодова арена. І навіть – аквапедикюр! Маленькі рибки п'ятки пообгризають, прикольно ж?

Вася. Піран'ї? Я відмовляюся тебе розуміти, Жукова.

Жукова. Ігнатенко, вибач мені. Це – на знак спокутування гріхів. Я як би того... точніше – не як би, а винна перед тобою. Елеонора мене залякала – сказала, що матері розповість, що я бухаю по парках, і її за це батьківських прав позбавлять. Я їй фоткі й позливала... У вересні вже відкриття! Футкорт та аквапедикюр! Пробачиш мені, Васю?

- Ігнатенко, привіт!

- Привіт!!

Даніліще. Привіт, мала!.

Вася. Ееее, люде! Це – я! Феміністка, дегенератка та адська блювота! Це я танцювала на могилі і трусила цицьками во славу сатани. Так, не трусила, але все ж... Це ви мене чморили і не розмовляли. Я – чудовисько, я – гірше за Сталіна!

Але її ніхто не слухає, всі дивляться відос на ютьюбі, як хлопець у костюмі зайця блює на танцполі. Заходить Елеоноркова Шуба.

Елеоноркова Шуба. Ігнатенко, свою президентську програму зачитаєш, коли тридцять п'ять виповниться. Вчитель у класі, що потрібно зробити? Правильно, встати. Сісти завжди встигнете.

Жукова, чого два дні підряд в одне й те ж вдягнена, як барижка? В країні вже дефолт чи мамка з Португалії переказів не шле? Забудь, у неї нове життя, нова Жукова.

Про те, як страждав наш багатостраждальний народ розповідь... Головач! Іди до дошки, мій зайчику. Що – му-му? Це – урок історії, а не літератури. Великий терор – це тобі не на танцполі унц-унц-унц. Як це – нічого не задавали? Осипенко так сказав? А ти повірив? Лошара. Не вірь, не бійся, не проси. Да, сьогодні ти не фонтан, Головач.

Вася сідає за парту поряд з Головачем.

Сцена 10.

Мама, Тато і Вася на кухні за столом.

Тато. Де сметана? Купила?

Мама. Ось же.

Тато. Маленьку?

Мама. Велика у нас засихає завжди.

Тато. П'ятнадцять відсотків?

Мама. Щоб купити двадцять, потрібно було до «Сільпо» йти. Часу не мала - вихідний сьогодні, попрацювати треба.

Тато. Дуже смачний борщ, дякую

Вася. Маааа... пааа.

Тато. Що ти хочеш знов?

Вася. Що таке – «кошунство»?

Тато. Знову???

Вася. А ще мені здається, що ви мене не любите.

Тато. Коли здається, хреститись потрібно.

Мама. Васильочку, чого ти вирішила, що ми з батьком не любимо тебе?

Вася. Здається, тепер я знаю, ким хочу стати. Поетесою. Слухайте: «Бога з'їв кіт-богоїд, хто тепер скаже, що бога ніт?».

Тато. О, боже...

Мама. Я не хочу сказати, що ці вірші погані, таке було у як його...якогось класика. У Достоевського, капітана Лебядкіна. Але, здається, вони ображають це... татове почуття віри.

Вася. У мене він точно не вірить.

Тато. Що ти з нею панькаєшся? Васильку те, Васильку це – Одеса і білі кросівки. Впахуєш, як проклятий. Їй скоро вступати, а вона ніяких висновків не робить.

Вася. Пробач, тату. Коли виросту, я хочу бути, як ти, - працювати на придурка-баптіста, який забирає телефони, наче у дитсадку, і вимагає білі сорочки – кожен день нову. Є лише нюанс: мені нема кого напружити буде їх прасувати і прати, самій доведеться. Це – правильна відповідь?

Тато. Ось за що її любити?

Вася. У мене – кльові сохрaньонкі.

Тато. Сохра... що?

Вася. Збережені картинки на телефоні.

Телевізор: «Вже у вересні на містян і гостей міста чекає відкриття нового торгівельно-розважального комплексу. Його будівництво, яке щойно почалося після тривалих дебатів на місці меморіального комплексу у парку Слави, повинне завершитися у рекордний термін. Згідно прогнозу, щодня його зможуть відвідувати до десяти тисяч людей. На відвідувачів чекають торговельна галерея, льодова арена, супермаркет та навіть дискотека.

Канікули у школярів ще не розпочалися, а деякі вже так насвяткувалися, що стали відомими ютуб-зірками: в інтернеті набуває розповсюдження відео під назвою «Блювотний зайчик» - підлітка у костюмі зайця нудить у клубі під час танцю»

Вася. Спасибі! Борщ дійсно дуже смачний. Джоне Сноу, Кішка, гоу до кімнати.

Вася та коти йдуть.

Якщо вас зацікавила ця п'еса, просимо перед постановкою узгодити питання авторських прав з автором.